

MÜKÂFATINA GÖRE YEDİ TÜRLÜ AMEL

el-Hamdü lillahi Rabbi'l-âlemîne hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ecmaîn. Emmâ ba'dü:

Fe-kâle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kemâ rave'bnü Umera radiyallahu anhümâ an Resûlillahi sallallahu aleyhi ve sellem.

Kâle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

الأَعْمَالُ عِنْدَ اللَّهِ سَبْعَةٌ: عَمَلَانِ مُوجِبَانِ، وَعَمَلَانِ بِأَمْثَالِهِمَا، وَعَمَلٌ بَعَشْرٍ أَمْثَالِهِ، وَعَمَلٌ بِسَبْعِمِائَةٍ، وَعَمَلٌ لَا يَعْلَمُ ثَوَابَ عَامِلِهِ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، فَأَمَّا الْمُوجِبَانِ: فَمَنْ لَقِيَ اللَّهَ يَعْبُدُهُ مُخْلِصًا لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ لَقِيَ اللَّهَ قَدْ أَشْرَكَ بِهِ وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ، وَمَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً جُزِيَ بِهَا وَمَنْ

أَرَادَ أَنْ يَعْمَلَ حَسَنَةً فَلَمْ يَعْمَلْهَا؛ جُزِيَ مِثْلَهَا وَمَنْ
 عَمِلَ حَسَنَةً جُزِيَ عَشْرًا، وَمَنْ أَنْفَقَ مَالَهُ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ ضَعَّفَتْ لَهُ نَفَقَتُهُ الدَّرْهَمُ بِسَبْعِمِائَةٍ، وَالدِّينَارُ
 بِسَبْعِمِائَةٍ، وَالصِّيَامُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، لَا يَعْلَمُ ثَوَابَ
 الْحَكِيمِ هَبَ عَنْ ابْنِ عُمَرَ..عَامِلِهِ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

*el-A'mâlü indallahi azze ve celle
 seb'atün. Amelâni mûcibâni ve amelâni bi-
 emsâlihimâ ve amelün bi-aşri emsâlihi ve
 amelün bi-seb'imi'etin. Ve amelün lâ
 ya'lemu sevâbe âmilihî illallahu azze ve cel-
 le. Fe-emme'l-mûcibâni: Fe-men lakıyellahe
 ya'büdehû muhlisen lâ yüşrakü bihî şey'en
 vecebet lehu'l-cennetü. Ve men lakıye'llahe
 kad eşrake bihî vecebet lehu'n-nâru. Ve men
 amile seyyieten cüziye bihâ. Ve men erâde
 en ya'mele haseneten fe-lem ya'melhâ cüzi-
 ye bihâ. Ve men amile haseneten cüziye aş-
 ren. Ve men enfeka mâ lehû fî sebîlillah
 du'ifet lehû nafakatühû ed-dirhemü bi-
 seb'imi'etin ve'd-dînâru bi-seb'imi'etin.
 Ve's-sıyâmu lillâhi azze ve celle lâ ya'lemu
 sevâbe âmilihî illallahu azze ve celle.*

Abdullah b. Ömer, ikinci Halîfe-i müs-limîn Hz. Ömer'in alim oğlu Abdullah. Saha-benin içinde Abdullah ismine başka kimseler de vardı. Ama dört tane Abdullah ilmi, bilgi-si, fıkıhı ile yükselmişler ve tanınmışlardı. Bunlara *Abâdile-i Erba'a*, dört meşhur Abdul-lah, dört Abdullahlar denirdi.

Onlardan bir tanesi, bu Hz. Ömer'in oğlu Abdullah Peygamber Efendimizden rivayet ediyor ki Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuşlar:

el-A'mâlü indallahi azze ve celle seb'un. "Allahu Teâlâ hazretlerinin katında, yanında, huzurunda, Allah'a göre ameller, kulların işlediği işler, hayatı boyunca yaptıkları şeyler mükâfatları, karşılıkları bakımından yedi tür-lüdür." *Amelâni mûcibâni.* "Bu yedi türlü olan, yedi çeşidin iki tanesi, iki çeşit amel, icraat, yaşam tarzı, ömrü sürüş, yaşayış biçi-mi insanı kesin bir sonuca götürür."

Hangi kesin sonuca götürür, nereye götü-rür; onu şimdi söylemiyoruz. Biraz sonra gelecek. Kesin bir sonuca götürür, ya şöyle ya-par ya böyle. İki.

Ve amelâni bi-emsâlihimâ. “İki tane amel vardır ki, yani iki yaşam tarzı, icraat vardır ki, yapılan işlerin iki çeşidi vardır ki bunlar da misli mislinedir, dengi denginedir.”

Ne yaptıysa onun karşılığı o kadar verilir. Bire bir verilir. Etti dört. İki o, iki de bunlar; dört.

Ve amelün bi-aşri emsâlihi. “Bazı hareketler, ibadetler vardır ki onları yapan kimseye bire 10 verilir.”

Bir yapıyor, 10 misli sevap veriliyor, 10 yapmış gibi sevap veriliyor. Bire bir verilmiyor da 10 veriliyor.

Sana ay sonunda maaş almaya gittiğin zaman maaşının aynısını vermeseler de 10 tanesini birden verseler ne yaparsın Gürsel [Yavuz]?

Çok sevinirsin, oh!

“Bu niye 10 tane?” dersin, şaşırırsın.

Eh, patronun cömertliği tutmuş, o maaşı 10 misli veriyor.

Sevinir insan.

Ve amelün bi-seb'imi'etin. “Ve bazı işler de vardır ki onları yapana 700 misli sevap verilir.”

Bir yapar, 700 misli. Yani bir maaş değil, 10 maaş değil, 700 maaş. Allah Allah! 700 misli sevap verilir. Etti altı. İki tanesi iki kesin sonuca götürür; iki tanesi dengi dengine, misli misline aynı karşılığı kazandırır insana; bir çeşidi bire on kazandırır; öteki çeşidi bire 700 kazandırır. Altı etti.

Yedincisi de;

Ve amelün lâ ya'lemu sevâbe âmilihî illallahu azze ve celle. “Öyle bir şeydir ki bu, bunu yapanın ne kadar mükâfat alacağını pek Aziz ve pek Celil olan Allah'tan başkası bilmez. Ancak Allah bilir.”

Yani bu kısacası, kestirme yoldan 700'den de çok fazla demektir. Ama rakamın kaç olduğunu, 7.000 mi 70.000 mi, kaç olduğunu Allah'tan başka kimse bilmez ama çok. Çok fazla demek, hesaba sığmayacak gibi çok demek.

Şimdi bu kısaca, meraklandırarak bir şekilde yapılan bu taksimâttan, yedi çeşit işin

neler olduğunu şimdi teferruatını görelim, neymiş bu yedi tane tarifini görelim.

a. Allah'a Şerik Koşmadan Ölmek Kesin Cennete Götürür

Fe-emme'l-mûcibâni. "Gerekli, kesin sonuca götüren iki amel neymiş?"

Bir;

Fe-men lekıyellahe. "Kim Allahu Teâlâ hazretlerine kavuştuğu zaman, yani ölüp âhirete gittiği zaman, hayatı bittiği zaman, kim Allah'a, Rabbine kavuştuğu zaman." *Ya'büdühû muhlisen.* "Sırf, halis muhlis O'na ibadet ediyor vaziyette kavuşmuşsa Rabbine." *Lâ yüşrikü bihî şey'en.* "Hiç O'na şerik koşmamışsa, hiç müşrikliğe düşmemişse, Allah'ı bir bilmişse, sırf Allah'a ibadet etmişse." *Vecebet lehu'l-cennetü.* "Cennet ona kesin olarak gerekli olur."

Kesin sonuç bu!

Demek ki biz Allah'ın kulları, imtihan dünyasında yaşayan, hayatları imtihan olan bizler...

Başka kimler var bizlerden başka?

Bir de cinler var.

Cinler ve insanlar, ins ü cin, insanlar da cinler de bu dünyada imtihan oluyorlar. Kazananlardan birisi bu. Eğer Allah'a kavuştuğu zaman Allah'a hâlisâne ibadet ediyor, hiçbir şeyi ona şerik koşmuyor vaziyette kavuşabilmişse; müşrik olmadan, mü'min olarak, muvahhid olarak kavuşabilmişse cennet onun için gerekli olur. Mutlaka cennete gider.

Allah bizi böyle eylesin.

Yani biz bu sonuca ulaşacak insanlarız aslında.

Neden?

Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlüh diyoruz. Yani bu şeye razıyız, bu inançtayız, bunu söylüyoruz her yerde, her zaman. Hem de her namaz kılarken tahiyatta da *eşhedü en lâ ilâhe illallah* diye de söylüyoruz, başka zaman da söylüyoruz. Ve hakikaten de içimizden de Allah birdir diye kesin olarak biliyoruz. Şeriki naziri yoktur, lâ ilâhe illallah diyoruz. Allah'tan başka tanrı yoktur, yalnız Allah vardır. Tamam, böyle gidersek, böyle ölebilirsek, böyle kavuşabilirsek, bu inançla Rab-bimize kavuşursak cennet kesin.

Onun için Peygamber Efendimiz buyuruyor ki: “İhlas ile, katıksız, safi, halis şekilde *lâ ilahe illallah* diyen cennete girer.” diyor. Diyoruz.

Allah hepimizi cennette soksun.

Peki, diyoruz ama arada aklımıza gelip de bizi korkutan ne var?

Aklımıza gelip de bizi korkutan şu: Eğer Allah'ın sevmediği işler yaparsak bu dünyada, o zaman onun cezası olarak cezalanabiliriz âhirette.

Nedir Allah'ın sevmediği şeyler?

Büyük günahlar var, küçük günahlar var.

Büyük günahlar nedir?

Adam öldürmek, hırsızlık yapmak, zina etmek, faiz yemek, içki içmek vesaire.

Bazıları da küçük ama küçük günahlar da bazen çok yapıla yapıla, birike birike büyüyebilir.

Damlaya damlaya sel olmuyor mu bazen?

Yağmur az olduğu zaman iyi güzel, hoşumuza gidiyor da yağmaya devam ettiği zaman evleri götürüyor, beton köprüleri uçuru-

yor. Beton köprüler bakıyorsun devrilmiş. Aaa, televizyonda, gazetede gördüğün zaman şaşırıyorsun.

Kim yaptı bunu?

Damla yaptı.

Hadi canım derler, sen şaşkın mısın, damla bu, beton sağlam, dibe böyle dondurulmuş içinde demirler olan köprüyü yıkabilir mi?

Yıkar.

Birleşirse, damlalar sel olursa işte bu köprü gider.

Ben gözümle gördüm Ankara'da ve şaştıım. Karayolları köprüsü, betonarme köprü, Etlik'e giden, işte o Dışkapı'dan Etlik'e doğru giderken geçilen köprü, onu sel böyle devirivermiş, yıkmış, bir de yana devirivermiş.

Nereden gittik peki Etlik'e o zaman?

Yanıındaki Osmanlı köprüsünden gittik.

Betonarme köprüyü, sapasağlam köprüyü yıkıvermiş sel. Böyle böyle bir iki gözlü bir köprü vardı orada, belki dikkatinizi bile çekmemiştir, dar bir köprü, oradan geçtik Et-

lik'e. Osmanlı'nın yaptığı nasıl yapmışsa yıkılmamış.

Ruhları şâd olsun dedelerimizin, Allah razı olsun.

Sağlam [yapmışlar.] Hatta o karayolları köprüsü yapıldığı zaman mühendisler demişler ki, "Bu eskiyi bombalayalım, atalım bu külüstür köprü, böyle böyle ne oluyor yani?"

Tabi böyle yapmasının sebebi altından su geçsin diye kemer yapmış da ondan. Üstü düz değil, böyle böyle biraz. Bombalayalım demişler. İyi birkaç akıllı çıkmış da engellemiş, demiş ki;

"Tarihi değeri var bunun, varsın kenarda dursun."

"Büyük geniş yol var, betonarme yol yaptık artık. Böyle üstünden kamyonlar, tırlar geçebilir?"

"Dursun!" demişler, "Hatıra olarak kalsın!"

İyi ki yıktırmamışlar!

Bunları ne için anlatıyoruz, niye böyle canlı canlı anlatıyoruz?

Hayatınızdan gözünüzün önüne gelecek misallerle niye anlatıyoruz?

Küçücük damla gibi olan günahlar devamlı yapılırsa böyle sel felaketi gibi insanı yıkabilir diye anlatıyoruz. Küçümsememek lazım. Günahı küçümsememek lazım.

Zaten Peygamber Efendimiz de buyuruyor:

لَا صَغِيرَةَ مَعَ الْإِضْرَارِ

Lâ sağîrate me'a'l-ısrârin.

“İsrarla devamlı yapıldığı zaman günah küçük kalmaz, büyür.”

Birikir çünkü. Günahı da küçümsemeyeceğiz, küçük iyiliği de küçümsemeyeceğiz. Çünkü o da insana fayda verir. Küçük iyilikler de birikir birikir birikir, bir de bakarsın Cenâb-ı Hak âhirette, “Ey kulum, gir cennetime, al şu köşkleri, al şu kadar hizmetçiler senin, hûriler senin, hûr-i gılman...”

b. "Gılman / Gulam" Kavramı

Gılman ne demek?

Hûriyi bildik de; şöyle güzel gözlüymüş, güzel kaşlıymış, kıvrık kiprikliymiş, vesaire...

Gılman ne demek?

Gulâm kelimesinin çoğulu.

Gulâm ne demek?

Hizmet eden çocuklar. Yani böyle yaşlı filan değil, hizmet eden, koşturan şeylere gulâm derler.

Hatta tarihte Ürdün'de, Mısır'da devlet kurulmuş, Kölemenler Devleti.

Kimmiş bunlar?

Kafkasya'dan, Çerkezlerden filan alınmış köleler gelmişler, orduda çalışırken filan derken yönetimi ele geçirmişler, Kölemenler Devleti kurmuşlar.

Kölemen nereden geliyor?

Gulâmân kelimesinin bozulmuşu. Gulâm, yani hizmet ehli, genç, asker, delikanlı filan derken hoppadanak idareyi ele geçirivermişler, Mısır'da Kölemenler Devleti diye saltanat kurmuşlar.

Evet, bunlar yan bilgiler ama bir çeşit amel insanı doğrudan doğruya cennete götürmeye gerekli. Mutlaka cennete götürüyor insanı.

Nedir o?

Allah'a Şerik koşmadan, halis muhlis mÜslÜman olarak yaŐayıp Allah'a öyle kavuŐmak.

“Hocam ‘yaŐayıp’ dedin, hadiste de öyle mi diyor?”

Hayır, Allah'a kavuŐmayı söylüyor. Çünkü bazen insan ŐaŐırmıŐ olur, sapıtmıŐ olur. Ama sonradan Allah tevbe nasip eder, döndürür. Bir sene önce inançsızken bir sene sonra bakarsın tevbekâr olur, doğru yola girer, namaz kılar, oruç tutar, ağlar, affettirir kendisini. Allah'a iyi bir duyguyla, sağlam bir imanla kavuŐur. Allah o zaman mükâfatlandırır yine. İlla bütün ömrü boyunca öyle oldu diye bir Şey yok. Şu faydası var bu sözümün, bu açıklamamın Şu faydası var: Hiç kimse ümitsizliğe düŐmesin, mühim olan Allah'ın huzuruna vardığı zaman, sevdiği hal, sevdiği inanç üzere varmak. Mühim olan budur. Yani sen Allah'a O'nun kabul edeceği İslâm üzere, tevhid inancı üzere, Şirk koşmadan kavuŐmuŐsan cennete girersin.

Mü'minlerden cennete giremeyecekler var mı?

Yok.

Mü'minlerin hepsi cennete girecek. Ama iki yoldan girecek. Bir; sıratı geçip, köprüyü geçip doğrudan doğruya cennete, köşklere, hûrilere, konaklara, bahçelere, ırmaklara, gulamlara, gılmâna kavuşacak. Doğrudan doğruya.

Başka?

Bir kısmı da cehenneme düşecek, cezasını çekecek ondan sonra cennete girecek. Yani onun için ben müslümanım diye ihtiyatsız da bulunmamak lazım. Direksiyonda uyumamak lazım.

Arabayı kullanırken adam direksiyonda uyursa ne olur?

Kendisini uçurumda bulur. Belki bulamaz bile. Belki bulamazlar bile, parça parça bile olabilir. Direksiyonda uyumaya gelmez.

Bizim direksiyonumuz nedir?

Hayatımızdır. Hayatımız boyunca direksiyonda dikkatli olmalıyız. Aman uçurumlara düşmemeye, virajlardan karşı tarafa uçmama dikkat edelim.

Ama *lâ ilahe illallah* diyen cennete girecek, bir. Böyle yaparsa cennete girmesi kesin gerekli olur, bu bir. Bunun karşı tarafı da var. Bu bu tarafta, bir de bunun bu tarafında olanı var.

Ve men lakıyellahe kad eşrake bihî vecebet lehu'n-nâru. “Kim Allah'a kavuştuğunda müşrik olarak gitmişse, âhirete göçmüşse, müşrik olarak gitmişse ona da cehennem gerekli olur. Kesin olarak cehenneme girer o da.”

Cumartesi diye lafı uzatıyorum, sınırlı saymıyorum kendimi.

Tamam mı, anlaştık mı?

Tamam.

Bir hoca bana bir hatırasını anlatmıştı. Amerika'ya gitmiş. Amerika'da Washington Camii'nde konuşma yapmışlar. Konuşmaları da dışarıya duyulacak şekilde açmışlar hoparlörü. Dışarıdan bir Amerikalı geçerken konuya kulağı takılmış, ilgi duymuş, Allah Allah!

Girmiş içeri konuşmayı dinlemiş. Konuşma da İslâm'ı anlatıyormuş, hak din olduğunu

anlatıyormuş. Ama gelen mühendis Amerikalı, yani müslüman değil hıristiyan.

“Hak din İslâm’dır, Hz. İsa’yı gönderen Allah Hz. Muhammed’i göndermiştir. Hz. İsa’nın dinini bozanların bozuk taraflarını bildirmiş, doğru inancı öğretmiştir. İşte herkesin şimdi bu İslâm’a göre yaşaması lazım.” gibi neler söylediye anlatmış.

Mühendis dinlemiş. Rahat, bina güzel. Ben gittim, oraları gördüm. Rahat rahat dinlemiş.

“Haklı!” demiş, “Ben haklı buldum konuşmanızı. Anladım ki Müslümanlık hak din. Müslüman olmak istiyorum, ne yapmam lazım?”

Demişler ki: “*Eşhedü en lâ ilahe illallah* dersin, *ve eşhedü enne Muhammeden abdühû* *ve resûlüh* dersin, müslüman olursun, bu kadar.”

“Tamam. *Eşhedü en lâ ilahe illallah* *ve eşhed* *ve eşhedü enne Muhammeden abdühû* *ve resûlüh.*” demiş.

“Başka ne yapmam lazım?”

Demişler: “Sen şimdi git, bir gusül abdesti al. Tepeden tırnağa yıkan, ağzına üç kere su ver, burnuna üç defa su ver. Güzelce yıkan. Yani cünüplük varsa o da gitsin.” vesaire filan.

Müslüman olmuş. Ondan sonra katılmış bunların arasına, bunlarla şehir şehir gezmiş, İslâm’ı anlatmış.

Ondan sonra bunlar hac mevsiminde Arabistan’a gitmişler. Bu da gitmiş, hacı da olmuş mühendis. Hayatında köklü değişiklik oldu. Hacı da olmuş. Ondan sonra bunlar kendi memleketleri olan Bangladeş’e gitmişler. Bu da gitmiş Bangladeş’e. Orada toplantı olmuş, bütün dünyanın her yerine giden insanlar senede bir orada toplanıyormuş. Devlet başkanı da geliyormuş. O kadar önemli bir toplantı, geniş. Günlerce de sürüyormuş, herkes yiyeceğini içeceğini de yanına alıyormuş, ülke de sıcak güzel bir yer. Oturuyorlarmış açık havada günlerce, böyle konuşmalar oluyormuş, ses düzeni filan güzel.

Herkes konuşuyormuş, işte müslüman olanlar niçin müslüman olduğunu filan anlatıyormuş. Bu Amerikalı da çıkmış, demiş;

“Ben de konuşmak istiyorum, hoşuma gitti. Söz verirsiniz ben de konuşayım.”

“Gel konuş!” demişler.

Mikrofona çıkmış demiş ki:

“Allah’a hamdolsun, ben de müslüman oldum. Sizin sayenizde müslüman oldum. Allah hepinizden razı olsun, hepinize çok teşekkür borçluyum. Çok teşekkür ederim hepinize. Ama âhirette yakanıza yapışacağım, âhirette sizden davacı olacağım.” demiş.

Çok hoşuma gidiyor bu, olmuş hakiki bir hadise bu da. Yani çok hoşuma giden bir hadise, bir şey. Anlatmak faydalı, siz de seveceksiniz. Demiş;

“İki elim yakanızda, sizi Cenâb-ı Hakk’a şikayet edeceğim, davacı olacağım sizden.”

Demişler;

“Ya niye? Hem teşekkür ediyor hem de biz ne kabahat işledik ki bizden davacı oluyor?”

Demiş ki:

“Kabahatiniz şu: Siz geldiniz, bana İslâm’ı anlatınız, ben de müslüman oldum. A

mübarekler, dört sene önce gelseydiniz! Dört sene önce gelseydiniz Amerika'ya, o zaman benim annem sağdı. Ben de annemi seviyordum, annem de beni çok seviyordu. Ona da anlatırdık, o da müslüman olurdu. Şimdi gitti, dört sene önce öldü. Şimdi İslâm inancı ile gitmediği için cehennemde yanacak. İşte buna üzülüyorum. Onun için sizden davacıyım.” demiş.

Evet muhterem kardeşlerim!

Her an geç kalıyoruz biz. Her an çalışmalıyız. Bak Osman kardeşimiz Norveç'ten geldi, şu kadar aile var, söyledi, bir hoca yok. Yani burada bunu önceden bilseydik ben burada namaz kıldırmazdım, ben dosdoğru oraya giderdim.

Neden?

Hizmet olan yere gitmemiz lazım, kutuplar bile olsa, eskimoların buzdan binaları bile olsa gitmemiz lazım. Allah'ın dinini sahâbe-i kirâm böyle yaydılar. Ve insan İslâm inancı ile ölmediği zaman cehenneme gidiyor. Yazık bir insanın cehenneme gitmesi. İnsanların cehenneme gitmemesi için çalışmamız lazım. Hele bu cehenneme gidenler bizim akraba-

mızsa, hele kardeşlerimizse, hele çocuklarımızı! Hele çocuğumuzu cennete gidecek şekilde bir çalışma yapamamışsak, iyi yetiştirememişsek...

Gözümüzün önünde zebaniler onu alıp da sürükleye sürükleye götürüp cehenneme attıkları zaman, atacakları zaman ne olacak?

Onun için İslâm için çok çalışmalıyız. Ve kâfir olarak, müşrik olarak ölmek için eğitime çok önem vermeliyiz. Çoluk çocuğumuza da şirkin, müşrikliğin, kâfirliğin ne kadar kötü olduğunu da iyice öğretmeliyiz. Her şeyden önce öğretmeliyiz.

Teşekkürü öğretiyoruz. Bugün çocuğunun iyi bir şey ile karşılaştığı zaman, “Evladım bak, şimdi iyi bir şeyle karşılaştın, bak amca sana şeker verdi, *tack* de, teşekkür et bakayım.” filan diye [öğretiyoruz].

Teşekkür etmesini öğrenmemiş bir kardeşimiz var mıdır?

Yoktur, herkes *tack*’ı öğretiyor çocuğuna. “Bak, iyilik yapan birisine teşekkür ederim derler, *tack* de bakayım.” diye öğretiyorlar.

Tacktan tuktan önce çocuklarımıza imanı öğretmeliyiz. Şirkin, küfrün ne kadar kötü ve tehlikeli, yanlış olduğunu öğretmeliyiz. Hepimiz öğretebiliriz bunu. Sadece Refet Hoca, Galip Hoca, Bilal Hoca, Esad Hoca işi değil bu, herkes öğretebilir. Her meslekten insan yanındaki arkadaşlarına anlatabilir ve öğretebilir. Ve öğretmeliyiz. Ve sahâbe-i kirâm böyleydi. Sahâbe-i kirâmın içinde bazısı hoca sınıfındandı, bazısı değildi diye ayırım yapmıyorlardı. Hepsi anlatacak fırsat oldu mu anlatıyorlardı İslâm'ı.

Hepiniz anlatmalısınız, her yerde, her vesileyle, her zaman. Ve ilk vazifeniz bu. İlk mesleğiniz, ilk vazifeniz, ilk düşüneceğiniz şey bu. Ondan sonra mesleğin öteki kısmı geliyor. Lokantacıysanız yemek pişirmek, mühendisseniz, bilgisayarlıysanız, muhasebeciyseniz, fırıncıysanız neyseniz o ondan sonra. İlk başta müslüman olduğunuzu bileceksiniz ve İslâm'ı yaymakla görevli olduğunuzu bileceksiniz. Çünkü müşrik ve kâfir olarak âhirete göçen kesin olarak cehenneme gidiyor! Kesin!

Kurtuluş yok mu?

Yok.

“Nereden biliyorsun, bu kadar kesin nasıl konuşuyorsun Hocam?”

Çünkü Kur’ân-ı Kerîm’de Allah bildiriyor:

Bismillahirrahmanirrahim.

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾

*Innallahe lâ yağfiru en yüşrake bihî ve yağfiru mâ dûne zâlike li-men yeşâu.*¹

Allah kendisine şirk koşulmasını asla affetmeyeceğini bu okuduğum âyet-i kerîmede bildiriyor.

Her günahı affedebilir. Adam şunu yapmış bunu yapmış gençliğinde, üzülüyor bilmem ne, hepsini affedebilir ama şirki affetmiyor. Mü’min olamadı mı cennete giremiyor. Cennete giremedi mi de dışarıda kaldı mı hapı yutuyor. Dışarıda kalmak bile hapı yutmak için yeter de, bir de cehenneme düşüyor. Orta yerde bile kalmıyor, cehenneme düşüyor.

¹ 4/Nisâ, 48.

c. Kötü Amel Dengiyle Cezalandırılır

Etti mi iki tane kesin sonuç: Mü'min olan cennete girer, kesin; kâfir olan, müşrik olan cehenneme gider, kesin. İki.

Gelelim öteki dengi dengine olan iki şeye:

Ve men amile seyyieten cüziye bihâ.

“Kim bir kötülük işlerse cezasını çeker, ettiğini bulur.”

Kötülüğe kötülük, kötülüğe ceza, kesin. Hatta o kadar incedir ki bu iş;

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (٨)

*Fe-men ya'mel miskâle zerratin hayran yerahû ve men ya'mel miskâle zerratin şerran yerahû.*²

“Zerre ağırlığı kadar hayır işleyen karşılığını görecektir. Zerre ağırlığı kadar şer işleyen cezasını çekecek, o cezayı görecektir.”

Bu gözünüzün önünden gitmesin.

² 99/Zilzâl, 7-8.

Nasıl bir manzara gözünüzün önüne gelsin?

Loş bir odada pencereden ışıklar içeriye giriyor, güneş ışıkları geliyor içeriye. Oda karanlık. Güneş ışıkları geliyor, siz de güneşin ışığında bakıyorsunuz böyle ışıkta tozlar uçuşuyor. Vay be diyorsunuz bizim nefes aldığımız havada amma çok toz varmış diyorsunuz.

Öyle olmuyor mu bazen?

Güneş ışığında zerreleri görmüyor muyuz?

Görüyoruz.

İşte zerre o demek, yani güneşin ışığında uçuşan o küçücük şeylere zerre derler.

Miskâl-i zerre ne demek?

“O zerrenin ağırlığı kadar” demek.

“O zerrenin ağırlığı kadar iyilik yapan karşılığını göreceksin, o zerrenin ağırlığı kadar kötülük yapan karşılığını göreceksin, cezasını çekeceksin.”

Cezası var demek. Anlayın ne kadar ince hesap olduğunu. Onun için kötü iş yapmama-

ya çalışmak lazım. Kötü iş, kötü söz günah, haram, yapmamak lazım.

Üç oldu bu. Bunun karşısında, iyi tarafı, dördüncüsü;

Ve men erâde en ya'mele haseneten fe-lem ya'melhâ cüziye mislehâ.

“Kim bir iyilik yapmaya niyet ederse, niyeti etti, iyiliği yapayım dedi.” *Fe-lem ya'melhâ*. “Sonra da yapamadı onu.”

Yapamadı. Çünkü insan her istediğini yapamıyor. Her istediğini yapmak aciz naçiz insanoğlunun elinden gelmiyor. Çok işleri istiyoruz da çoğunu yapamıyoruz, hayatta neler neler neler istiyoruz da yapamıyoruz. Çünkü aciziz, bir mâni çıkıyor, yapamıyoruz.

“Bir iyiliği yapmak istedi de yapamadı mı Allah onun da yapmış kadar sevabını bir verir.”

Misallendirelim. Mesela, niyet ettim, yarın ben arkadaşları toplayacaktım, ziyafet çekecektim. Bizim evde iftar olacaktı. Bir hastalandım, küt bayılmışım, hadi gittim hastaneye mesela. Ev sahibi olmayınca, sofraya hazırlanmayınca kaldı ziyafet, olmadı yani.

Cenâb-ı Hak o ziyafeti çekmiş gibi, yapmış gibi sevabı verir. Hastaneye gidecektim, cuma günü hasta ziyareti sevap, ziyaret edecektim; olmadı. Size gelecektik olmadı, niyet ettik olmadı. Hanım da gidecekti ben de gidecektim. Ona bir hasta ziyareti sevabı veriliyor.

Neden?

Hakikaten istedik ama olmadı.

Peki, hocam olmadı diyorsun, ya olsaydı sevabı ne kadar olacaktı?

İşte ona geliyoruz şimdi, bu beşinci.

Ve men amile haseneten cüziye aşren.
“Kim bir iyi işi yapabilirse, yapamamak değil, niyetlendi yapamadı değil. Niyetlendi yaptı; o zaman 10 misli mükâfat alır.”

Yani Gürsel gitti maaşını almaya, 10 misli maaş aldı.

Ben bunu nereye hangi cebime koyayım?

Çanta al çantaya doldur mübarek. Ne yapalım, yani taşımakta zorluk çekiyorsan bizi çağır biz taşıyalım.

On tane fazla veriyor, yani Cenâb-ı Hak yapılan iyiliğe bire 10 veriyor. Ziyafeti çektiyse bire 10 verecek. Hasta ziyaret etmişse bire 10 verecek. Bir iyilik yaptıysa bire 10 verecek.

Bu kaç etti?

Beş etti.

Ve men enfeka mâ lehû fî sebîlillah du'ifet lehû nafakatühû ed-dirhemü bi-seb'imi'e ve'd-dînâru bi-seb'imi'e. "Kim malını Allah yolunda harcarsa, infak ederse, kesesini açıp da hayır yaparsa, fî sebîlillah parasını harcarsa..." *Du'ifet lehû nafakatühû.* "Nafakası, verdiği infakı, hayrı, ihsanı, ikramı Allah tarafından kat kat, kat kat arttırılır, bir dirheme 700 misli, bir dinara 700 misli verilir. Bire 700 alır."

Demek ki bunun mükâfatı niye bire 10 olmuyor da bire 700 oluyor?

Fî sebîlillah olduğu zaman bire 700 oluyor.

Fî sebîlillah ne demektir?

Cihat demektir. Cihadın parası bire 700. Çeçenistan'a, Bosna'ya, Kosova'ya yardım

ettin, mazlumlara yardım ettin, nerede nasıl yardım ettiysen mazluma, müslümana yardım ettin; bire 700.

Başka fî sebîlillah nedir?

Savaş, Allah yolunda cihad tamam. Ona verilince bire 700 oluyor.

Başka?

Hac ve umre fî sebîlillahtır.

Onu biliyoruz. Hacca giderse, umreye giderse o da bire 700'dür.

Kaçta gidiliyor hacca İsveç'ten?

10.000 kron. Mesela 10.000 krona hacca gitmişse 700 misli olacak, 7 milyon kron.

Doğru mu hesap?

Şimdi 10 bini onla çarparsak 100.000 eder. 100 ile çarparsak milyon eder. 700 olduğu için 7 ile daha çarpacağız, 7 milyon kron ediyor.

Yani 7 milyon kronluk iş yapmış kadar sevabın çok olacak.

10.000'e gidiliyor mu buradan?

Onbeş bin.

Onbeş [bin] civarında ise o zaman bire 700, 10 milyon 500.000 kron filan mükâfat ediyor. Umre de öyle.

Başka fî sebîlillah nedir?

Hadîs-i şerîflerden çıkartıyoruz, ben bunları kendim şey yapmıyorum. Hadîs-i şerîfte hac ve umre parası fî sebîlillahtır, o fasıldan mükâfatı diye bildiriliyor. Hac ve umreye giden bire 700 alacak. Orada harcadı, harcamayı yaptı, sadaka verdi, çıkarttı para verdi vesaire; bire 700.

Başka?

İlim öğrenmek ve öğretmek için yapılan masraflar da fî sebîlillahtır. Çocuğu yazdırdı mektebe, verdi parasını. Çocuk müslüman yetişsin diye imam hatip okuluna yatılı yatırdı, parasını verdi, çocuk okudu. Kur'an kursuna yatırdı, çocuk okudu. O da bire 700'dür.

Tamam, misalleriyle anlatıyoruz. Bunların hepsi bizim yapabileceğimiz şeyler. Başından beri hepsini yapabiliriz; Allah'a halis muhlis kulluk yaparız, müşrik kâfir olmadan güzel kulluk yaparız, o mümkün. İyilik yaparız, iyiliklere niyetleniriz, yapamazsak bile

alırız, yaparsak bire on alırız. Bir de hacca gitmek, cihada gitmek, cihada para vermek, ilme para vermek gibi masraflar yaparsak bire 700 alırız. Bu kolay. Hem kendi çocuğumuza masraf ediyoruz hem de bu sevapları alıyoruz. Hatta, hatta çocuğunu müslüman yetiştirmenin daha daha pek çok faydaları var. Bunu şöyle diyelim, yani o çocuk ömrü boyunca yaptığı bütün iyiliklerde ne kadar sevap kazanıyorsa yetiştiren anne babasına o sevaplar gider. O çok daha iyi bir şey yani, çocuğunu müslüman yetiştirmek.

Birisini, kendi çocuğu yok da, “Allah bana çoluk çocuk vermedi.” Ne yapalım?

Sen de bir gariban, yoksul ama zeki bir çocuğu bul.

Bazen öyle köylerde öyle zeki çocuklar oluyor ki cevher. Yani leb demeden leblebiyi anlıyor, bir defa dinlediği şeyi hafızasında tutuyor. Aman bu cevher, al onu okut, olsun bir büyük alim.

d. Mükafatının Katını Ancak Allah'ın(cc) Bildiği Ameller

Sonuncusu, yedincisi. Altı tanesini yapıyoruz, bu sevapları kazanabiliyoruz inşa-

lah. Gayret edersek o günahlardan kurtuluyoruz. Ve yedincisi, sonuncusu.

[*Ve's-siyâmu lillâhi azze ve celle lâ ya'lemu sevâbe âmilihî illallahu azze ve celle.*]

Acaba bu olur mu?

Ha bir de burada dinar ve dirhem geçiyor. Yani bir dirhem harcarsa 700, bir dinar harcarsa 700. Bu dinar ve dirhem o devrin parası. Birisi altın para birisi gümüş para.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

İsveç

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

